

Mada ima svega dvadeset jednu godinu, od studenta psihologije i uspešnog sportiste Vuka Radovanovića mogle bi mnogo da nauče i osobe starije od njega, koje imaju manjak samopouzdanja, elana, volje za životom i samo lamentiraju nad svojom sudbinom. Iako je rođen bez obe noge, reprezentativac Srbije u parakajaku koji svakodnevno pomera svoje granice, napravio je još jedan veliki korak – započeo je manekensku karijeru. U intervjuu za novi broj magazina Bazar Vuk kaže da modeling za njega predstavlja hobi i ističe da u njemu istinski uživa.

Mnogo prijatelja i poznanika javilo mi se da me podrži jer sam i pored tako velikog hendikepa imao dovoljno samopouzdanja i hrabrosti da se pojavim na jednoj tako velikoj modnoj manifestaciji kao što je „Serbia Fashion Week”. S obzirom na to da hodam na dve natkolene proteze i da sam prvi put koračao modnom pistom na tako velikoj modnoj manifestaciji, osećao sam ogromnu tremu i strah da nešto ne krene po zlu. Kada sam počeo da koračam pistom, osećao sam se nesigurno. Međutim, kako sam svoj hod privodio kraju, primetio sam da pritisak jenjava i da me preplavljaju samopouzdanje i ponos. Sada sam siguran da ću već u sledećoj takvoj prilici moći mnogo više da se opustim i uživam. Tada će moj hod, izraz lica i energija odisati samopouzdanjem koje je veoma poželjno u tom poslu.

Još kao dešak, pomirio sam se s tim da ne mogu da budem najbolji fudbaler u razredu, da možda neću biti najjači kad se budemo rvali na odmoru. Svoje samopouzdanje izgradio sam na nekim drugim stvarima, recimo mogao sam da hodam na rukama već sa pet godina i da izvedem mnoge stvari koje moji vršnjaci nisu mogli. Tipična adaptacija.”, kaže Vuk Radovanović za novi „Bazar“ i dodaje da ga je svetski top model Šaholi Ajers, manekenka koja je rođena bez ruke, svojim primerom ohrabrila da se okuša u modelingu.

Tekst: Saša Tošić

Foto: Svetlana Braun